

amurányi vasné... (árak)

szék... (árak)

szék... (árak)

szék... (árak)

szék... (árak)

szék... (árak)

szék... (árak)

UZLETI TUDOSÍTÁSOK. Sertéskereskedelmi-csarnok. Budapest-Kőbánya.

Kőbánya, július 23. Hívták a sertésárakat...

Sertésközvetítő. Budapest, július 23. (Hivatalos tudósítás.)

Szerkesztői üzenetek. (Egyelőn nem válaszolunk...)

Nagylányok. I. A. L. kérdezi: 11-6 éves fiatal...

A táncosok szerint: A szovjait Medve-tó...)

Uozai jelenet. Az Andrássy uti járókő...

Gazdasági. A hivatalos lap közléseiből...

YOUNG IRA ÁRÓLY PHILADELPHIÁBAN a 22269 számú

Kelemen és Tsa. 4927 szabadelmü ügyvivő iroda. Budapest, Royal szálloda B.

300. év től tartják Doroceon nben, vagy esetleg...

V. L. Egerházi. Ha nyomban keresésem...

Cs. F. A felvételi kérvényt a Professzor Arany...

D. L. Debrecen. Igen, a levelet is küldheti után...

D. Zs. Árszept. Az ebédet nem egy kell felolgozni...

H. K. Tengőd. A helyesen felgyógyult lovam...

K. K. A helyi önkormányzat a bírósághoz...

Nemvágyosítottások. Weisz János budapesti...

Legjobb és legbiztosabb márka. Legnagyobb kényelem...

Stanislaw Jurki mérnök. Ausztria a magyarországi vendégszolgálat...

München. Hotel Continental. Elsőrangú ház, minden kényelem...

Időjárás. A meteorológiai központi intézet távirati...

Időjárás. A meteorológiai központi intézet távirati...

Időjárás táblázat: Hely, Felhőzet, Csapadék, Szél, Hőmérséklet.

Felelős szerkesztő: Molnár Márton.

Kivonat a hivatalos lapból. Kinevezések. A belügyminisztérium vezetésével...

Napirend. 1904. Vasárnap, július 24.

Hétje, július 25. Napár: Hétfő július 25. Róm. kath. Jakab...

Legjobb tisztított és minden fűtőanyag...

Kérjen. Solt és Károly utca.

Legjobb tisztított és minden fűtőanyag...

Vizállás, 1904. július 23. Táblázat: Hely, Csapadék, Szél, Hőmérséklet.

SZÍNHÁZAK ÉS MULATSÁGOK. 1904. Vasárnap, július 24.

FŐNYÁRI SZÍNHÁZ. Városligeti Színház. Bob hercegeg.

CIRCUS BEKÉTOV. 2 NAGY DISZLOKÁCIÓ.

OS-BUDAVÁRA villanyváros. Nyitva délután 3 óráig reggel 4 óráig.

ALEXIA. gyermek tornász társaság.

Herz Ármin Fiai. Szalámigyar.

CLAYTON & SHUTTLEWORTH. Budapest, Váci-körút 63.

Tejszövetkezek. figyelmébe!

Grand Prix. Kwidza Ferencz János. Kwidza-féle korneuburgi marha-táppal.

Megnyílt már! Erzsébet-hidkavéház. Budapest legismertebből berendezett kávéháza.

Lähne. fűtő- és nevelő-intézet Sopronban.

Reményi Mihály. Budapest, Király-utca 41/56. sz.

A szabadalmazott szájpadlás nélküli légszivókamara.

BUTOROK. divatos hátszobák - 90 forint és felette.

Nagy Imre. laborintézet vállalkozó, butoraktára.

Aranyfony izzótestek. A legjobbak darabja 60 fillér.

Herz Ármin Fiai. Szalámigyar. BUDAPEST.

Tejszövetkezek. figyelmébe! Ezer bécsei vajmagyaroskedő...

Grand Prix. Kwidza Ferencz János. Kwidza-féle korneuburgi marha-táppal.

Ha hirdetés rovatban minden... TELEFON 706.

KIS HIRDETESEK

Ha hirdetés rovatban minden... TELEFON 706.

Csak oly levelekre válaszolunk, melyekkel a válasza szükséges levélbélyeg vagy levelezőlap beküldetik és a hirdetés alatt álló szám közöltetik

penz-szekreneyek... rendkívül olcsó áron kap...

Gimnáziumi... kereskedelmi, reai és polgári...

Gymolások... befőzni van ó, ótálós posta...

Jó cseledek... keresett, hogyha és vidék...

Gimnáziumi... polgári, bármily magán...

Nevelőöket... gyermekeknek, reai és polgári...

Saját termésű... 6-8 ubor, vasútra fel...

Vadászterületre... 4000 hold, részlegesen...

Budapesti... árvádban vezető tanító...

Szép... kétemeleles hazamat asz...

Alláskeresőt... Pályázati ösztönyt mutat...

Gyümölcsöt... konyhakerti termékeket...

Külön... bejárati szobák burorova...

Partiban vett... kelengye, tisztá len, him...

Mindtudó iroda... Budapest, Fejvár-körút 42. sz.

2 darab... eredeti amerikai arafőg...

Alkalmi... ajándékul... ajánljuk lelkiismeret...

Ajtók, Ablakok... vasszerűk, vasajtók, vasajtók...

Zálogszedő... arany- és ezüstfő, ugy...

Önök övni kell a... feleségét! Minden elad részre...

Közöshadseregdei... használatra övezve háveze...

500 frtot... fizetnek annak, ki a Bar...

TITKOS... betegesből ha naponta...

Dr. Mitzger Tivadar... ellen páratlan sikerű gyógyhatásai...

Legújabb!... Most jelent meg!

ÉGEN ÉS FÖLDÖN... írta: Hanusz István.

Butor... részletfizetésre...

Liszt István... Budapest, VI. Koronaherceg...

Veszünk... zalogházi... czedulákat.

A ki használt, akár új... arany, ezüst és ékezer...

Butor... részletfizetésre...

Liszt István... Budapest, VI. Koronaherceg...

Legőcsöb... bevasárlási forrás...

vadász... fegyverekben.

Butor... részletfizetésre...

Liszt István... Budapest, VI. Koronaherceg...

A KI... venni vagy eladni...

A KI... állást, foglalkozást...

Butor... részletfizetésre...

Liszt István... Budapest, VI. Koronaherceg...

A „Kávékirály”-hoz... A ki csokor 4 zsintra s illata...

BIRÓ és TÁRSA... a „Kávékirály”-hoz

Budapesti kocsigyártók... szövetkezeti áruessarnoka.

Thiery A. gyógyszerész... Centifolia-kenőcse

Kolozsvári Kereskedelmi Akadémia... benlakással 100 tanuló részére.

Versenyfárgalási hirdetmény... Kereskedelemügyi m. kir. Minister...

Thiery A. gyógyszerész... Centifolia-kenőcse

Gyengeségi állapotok... (impotentia) ellen páratlan sikerű gyógyhatásai...

Dr. Mitzger Tivadar... ellen páratlan sikerű gyógyhatásai...

WALTER KAROLY... Budapest, Régi posta-utca 10. szám.

Titkos betegségek... gyógyítására legjobban ajánljuk...

Dr. Kajdacsy... v. or. és kir. ezredorvos és körhízi főorvos.

Gyengeségi állapotok... (impotentia) ellen páratlan sikerű gyógyhatásai...

Dr. Mitzger Tivadar... ellen páratlan sikerű gyógyhatásai...

WALTER KAROLY... Budapest, Régi posta-utca 10. szám.

Titkos betegségek... gyógyítására legjobban ajánljuk...

Dr. Kajdacsy... v. or. és kir. ezredorvos és körhízi főorvos.

Butor... részletfizetésre...

Dr. Garai Antal... Budapest, VI. ker., Andrásy-utca 24. szám.

STERNBURG ÁRMIn és Testy... Budapest, Kerepesi-utca 36. szám.

Vasár... Bármily veszedelm... szót, kiderít... akarati és... szerszám... Rebizonyu... ellen hang... előre tud... hetséges né... növesztett... Hisz Oro... azzal, hogy... lábai által... tábornok... díktálni fog... sai egésze... változott... és tengeren... ékeszölöm... veszedelm... sággal akart... Szerencse... mindenhol... amerikaiak... leginkább... a japán sz... tejes egyke... japán sikere... angol-szás... nép csak... szándékokat... skar akadály... pekkel szab... Csak ott... a nevelés... való röttes... mojan besz... arról, hogy... Európát, hog... Igazán... egységese... a távoli mess... gatti az ilye... vésőbb illik... zerejélek... Bűnt köv... elvei ellen... távol Kelet... bennünket... országgrábl... előtte, mivel... csak család... el és éppen... leneséges áll... hi tanáink ir... hozzáink ill... dős multján... dának követ... Nem! Ez l... megbocsátat... Fantasztán... nek, vagy sz... hogy téves le... sitható czele... erős a hit... Ázsziában, h... emberiség... sabb ideológi... mazták, mi... Az Eg... Előzőr... Mihor... Fehérvit... Virágos... Másod... Hogy e... Virágos... Es bölo... De mos... Nem ke... Kinek a... Gyuloh... Az isme... Dicsérik... A nyará... Nagyon... S én ne... Söt nek... Hogy ve... Az én g... Mint az... Ha sápa... Hogy ne... De az, t... Minden... Munkábe... Csak én... Szint' ut...

A sárga veszedelem.

Bármilyen oldalról nézzük is a „sárga veszedelem”-ről szóló, legújabb kiadott jelzést, kiderül, hogy az nem más, mint rosszakaratú és nem becsületes frázis, de egyszerűen teljesen igazolatlan és bárgyú is. Bebizonyult dolog, hogy ezzel csak japán ellen hangulatot akartak csinálni, mintha előre tudták volna, hogy ez a bator és tehetséges nép, az Eszakon erőszakosan nagyra nőtt hatalmat zavarba fogja ejteni.

Hisz Oroszországban már dicsőítettek is az a „sárga törpe” az „orosz óriás” lábai által eltaposatták és hogy „Kuropatkin” tábornok Tokióban az orosz befektetéseket diktálni fogja. Ma, a mikor a háború kilitársai egészen mások, a perspektívák erősen változnak és az orosz vereségek szárazföldön és tengeren a sárga faj népeinek erejéről késszólóan beszélnek: ma már a sárga veszedelemről szóló mesét különös buzgósággal akarják velünk elhitetni.

Szerencsére az ijesztő mese nem talál mindenhol hitelt. A gyakorlatilag gondolkodó amerikaiak és angolok, akiket ez a kérdés leginkább érint és leginkább kellene felélni a japán superioritástól, nemesak megőrizték teljes egykedűségüket, hanem örülnek is a japán sikereknek, mert tudják, hogy ez az angol-szász szabadelvű tendenciában nevelődött kultúrrelöklet követ, csak bekészsédek akadályokat gúrdítani és a nyugati népekkel szabad versenyre akar kelni.

Csak ott, ahol tudatlanság, az elfogultság, a neveléses előélet, vagy az anyagi kártól való rettegés, csak ott lehet komolyan beszélni a sárga veszedelemről és arról, hogy a sárga faj meg akarja támadni Európát, hogy annak nyugalmát zavarja. Az igazán szabadelvű európaihoz, akinek egyénisége szilárd és szabad tekintettel néz a távol mesébe, nem is illik meghajlani az ilyen gyerekes mesét, még kevésbé illik hozzá az, hogy ilyen mesék vezéreljék.

Bünt követnének el miveltéjük körülményei ellen, ha emberi testvéreinknek a távol Keleten be akarnák bizonyítani, hogy bennünket csak a pénzvágy ösztöne és az országgyűlés kerget és ezzel jelenben megelölte, mivelései lobogóink csak hű ürügy, csak eszükök jatek volt, hogy bennünket csak harag, rosszindulat, irigykedés töltött el és éppen azzal szemben foglalmuk el el-lenséges állapotot, csak azt támadjuk, a hi tanaink iránt figyelmet tanúsított, a ki hozánk alkalmazkodott és sok ezer esztendő múltjának megtapasztalása és mi példánkat követte.

Nem! Ez kegyetlenség, gyavalóság és megbozósíthatatlan dolog volna! Fantasztának, ábrándkergetőnek nevezhetnénk, vagy szidhatnánk engem, rá foghatják, hogy téves lelkesülés vezet meg nem valósítható célok iránt, de nem tehetek róla: erős a hitem, hogy a mi fölépésünket Ázsiában, hogy beavatkozásunk az ottani emberiség történetébe talán mégis magasabb ideálok és nemesebb problémák magasztalják, mint a mennyit kifejez az anyagi

nyereség és a hatalom gyarapítása, amely kiinduló pontja volt eddigi hatáskörünknek. Nagyon is szomorú dolog volna fölténni azt, hogy az általunk minden hangnemből hirdetett kultúrmisszió csak hű szó, üres csillogás volt, a melylyel önmagunkat és emberi testvéreinket Ázsiában ámitani akarjuk.

Nem! Ez mindenesetre a földrajz és néprajz heroszainak lealacsonyítása, a tudomány martírjainak, a kereskedelem utászainak befekettése volna. Nemesak ágyukat és árusomagokat küldtünk mi Ázsiába, hanem eszméket és gondolatokat is. Több, mint kétszáz esztendő óta fáradozunk azon, hogy az ottani emberiséget álmból fölrázzuk, hogy fölszabadítsuk őket a tudatlanság és zsarnokság kötelei alól és bevezessük őket a mindenre jobb eszmévilágba. És miután végre sikerült elérni azt, hogy fáradozásunkat és törekvésünket, amelyet a japán népek közt kifejtettünk, szép eredmény koronázza: most éppen erre a népre akarjuk rávetni magunkat és gyalázni akarjuk azt, mondván, hogy a mi tanainkhoz méltatlanokká bizonyultak?

Ez ugyancsak rossz huzítás volna a többi ázsiai népek számára, ha arról van szó, hogy civilizációkat oda kiterjesszük. És egyszerűen nem volna más, mint az, hogy saját szándékunkat nyíltan elillőjük. A nagy és széles Ázsiában eddigelé a japán nép volt az egyetlen, amely alaposan és teljesen civilizálódott. Gyors átalakulása az emberiség történetében páratlanul áll, mert a miveltetés és felvilágosodás munkáját, a melyre a keresztény Nyugatnak századokra volt szüksége, Japán néhány évtized alatt végezte el.

Hogyan történt ennek az egykor szigorúan ázsiai népek az átalakulása, néhány rövid szóval mondom el.

Japán régtől fogva az ázsiai népeknek szokatlan alkalmazkodási képességével és gyors fellegásával tűnt ki. Amilyen gyorsan és villámszerűen vette át a nyugati civilizációt, éppen olyan gyorsan sajátította el a VII. század vége felé a kínai kultúrát. A Nyugattal már előbb ismerkedtek meg, amikor ugyanis Xavier Ferenc, a portugál misszionárius 1549-ben Kagosimában kikötött és a kereszténységet hirdetni kezdte. Csak a szerzetesek vizálkodási hajlama okozta, hogy a kereszt jégye mögött politikai tervek kerestek és a kereszténység elől elzárkóztak. A desimai fektorság kivételével Japán két századon át az európaiak elől hermetizete el volt zárva, amíg végre az amerikai Perry 1853-ban a távol keleti szigetország kapuján kopogtatott és bebocsátották. Néhány év múltán a mostani császár, Matsuhito trónra lépett, az előbbi feendőlt urak a mikádó kezébe tették le önkéntesen jogaikat és privilégiumaikat és a hatalmas Európától való féltélem, vagy a tudat, hogy a mi mivelődésünk kitűnőbb, okozta-e a nyugati civilizációt a fejedelem és tanácsosai elhatározták és a kivételhez rögtön hozzáfogtak.

A császár első lépése azt volt, hogy az új politikának alaptörvényét kihirdette, a melyet az alábbi öt törvényben fejezték ki: 1. Sobasem a maga akarata, hanem mindig a közvélemény szerint szabad kormányozni. 2. Az ország minden rendje, nagyok és kicsinyek vegyenek részt a nemzeti újjászülésben. 3. Polgárság és katonaság, az egész nép fejtsen ki tevékenységet, hogy a régi regimbe való visszaesést megakadályozza. 4. Mindent, ami konvenzionális, minden régi előítéletet félre kell tenni és a közélet az igazság és méltanyosság elvei szerint szabályozandó. 5. Bölcsesség, tudomány, művészet a legfőbb régiókban keresendő és mindenki járjon hozzá a császárság újjászervezéséhez.

Az állam fővárosát Kiotóból az inkább a központi felé eső Tokióba tették át. A mikádó és a daimok közti viszonyt szabályozták. És ami az átalakulás folyamatainak legfontosabb momentumának vehető, az abból áll, hogy egy nagy missziót küldtek Nyugatra, melynek célja volt a világnak elhárítani, hogy Japán az európai államok koncertjébe be akar lépni. Valóságban az volt a célja, hogy az előbbi a szogunátus-féltélt szerződésnek revízióját kieszközölje és a nyugati államok organizációját minden képzeltől szempontról tanulmányozza. Ez a küldetés, amelyben minden osztály elemei résztvettek, ügyemét kiterjesztette egész „közéletünkre”. Az alkotmány, a polgári és katonai igazgatás, a pénzügy, a forgalom, a törvénykezés, a közoktatás, a kereskedelem és ipar, a földművelés, a társadalmi szervezet, mind tanulmány tárgya lett és alkalmazást is nyert.

Vámbergy Ármán.

Az orvosi kongresszusról.

Figyelemmel előlvasom dr. Bodnár és dr. László kártársak ezikkel az Egyetértés hasábjain. Önkénytelenül azt kérde meg magamtól, miért a harez? Miért a kardesortés? Egy ezél felé törekszik mindkettő; megferhenek egymás mellett testvérek. Mindkettő rossznak, tarthatatlannak, elviselhetetlennek mondja a közönség és körorvosok helyzetét, mindkettő azon fáradozik, hogy a körorvosai kar kátyuban megrekedt szekerét urala kerékágha zökkenesse. Mindkettő biztosabb alapot öltöztetnek kártársaink ekzsztenezációját, tudva azt, hogy állam és magánélet mind nagyobb és nagyobb igényekkel lépnek fel az orvosok iránt.

Bodnár kártárs ur különösen azért neheztel, hogy a pünkösdi kongresszuson nem foglalkoztunk a közönségi és körorvosok fontos közegészségügyi feladatival, nem határoztuk meg szabatosan munkakörüket, szolgálati pragmatikáinkat. Neheztel azért is, hogy miért nem vartuk be az országos orvosgyűlésnek érdekében tennő lépéseit. Mindöztek előrebocsátván, nézzük, van-e oka a neheztelésre? Tisztelet kártárs ur szíves figyelmébe ajánlom az 1896-dik évi ezredévi kongresszus munkálatait, (szerkesztette dr. Frank Odón): nines közegészségügyi, sem orvosügyi kérdés, mely ott a legnagyobb pontossággal, a

legkéisebb részletekig tárgyalva, megvitattva ne lenne, de hogy állítomhoz tisztelet kártársainak még hétélye se ferhessen, főkérem, vegye magának azt a fáradságot, hogy a jelzett munkában olvassa el dr. Breuer, dr. Molnár és dr. Reisz Gedeon előadásait. Meg fog győződni, hogy azok az előadások föllelnek mindent, a mi közegészségügyi adminisztrációjukát jóvá, biztossá tenné. Fel van ott sorolva minden baj, minden hiába, el van ott mondva, mit, miként kellene eszelekedni. Ezek a mi nézetünk szerint ma már közismeretű dolgok, ezeket tehát újól tárgyalni a pünkösdi kongresszus nem tartotta szükségesnek. Ha azok előlvasása után is mulasztást vehet szemünkre — hogy azokkal nem foglalkoztunk — megvallom, azon már csak esudálkozni tudnék.

A hiba, tisztelet kártárs ur, miként dr. Reisz Gedeon mondja, abban van, hogy: „sem a közönségben, sem a politikai autonóm testületünkben nines kellő érök a nélkülözhetetlen érökletés a közegészség dolgai iránt.” De tovább menve, legfőbb hiba az 1876-diki törvény homályos intézkedése! Ezt mindenki úgy magyarázza, hogy akarja — homály ennek a közönségi és körorvosokra vonatkozó része leginkább — azért mondotta ezúttól már húsz évvel dr. Chyzer Kornel, hogy a Körorvosi intézmény törvény keretén belül fejleszthető. Mit mondana ma?

Azok, kik nyomorban élnek, kik nap-nap után éjfel és nappal viharban, hóban és esőben huznak az égt, kiknek keseresen veres vértékét megkeresett illérei még a mindennapi kenyérrel sem biztosítják, azok az értékes dolgozókat Mecczenként üdvözlök. Kik a falusi viskóban öreg napjakra — koplaklára vannak kárhoztatva családjukkal egyetemben — azok a házdőkben apostolokká látnak.

Hat még az özvegyek, az árvaik, kik koldustársaságot hordoznak, kik valaha a tekintetes dornoknek és azok gyermekei valának, mit tarthatnak az igazi harezosokról? László tisztelet kártárs ur, en oly gazdag eszmékben, az ur isten oly kiváló tehetséggel áldotta meg — szegődjék munkatársul dr. Lászlóhoz, ne keresse, hogy szövetség, vagy sem — de érvényesítse fényes talentumát szegény nyomorult kártársai érdekében, azok mecczenként, apostolokként fogják üdvözölni.

Felesül, 1904. július havában. Dr. Kardos Sándor.

TANÜGY.

Orizük meg, amink van!

Irtá: Dr. Bokor József.

A szolnoki Állami főgimnázium értesítőjében dr. Nográdi László tanár, kinek eleven tollal az „Egyetértés” olvasói jól ismerik, arra a kérdésre igyekszik feleletet adni: miért idegenkedik az ifjuság a gyakorlati elteplákyaktól. Felfogásának helyességét olvasóink urala megíthetik abból a töredékből, melyet értekezéséből lent közlünk. Bevezetéstül annyit tartunk szükségesnek megjegyezni, hogy a fenn mondott idegenke-

désnek az iskola csak részben az oka. Az idegenkedés megszűnését az iskolánál szélesebb alapokon nyugvó, társadalmi és állami tényezők idézik elő. Míg ugyanis Bregenzlő Brassóig az osztrák fejlett ipar s a szállítási tarifa dolgában velünk egyenjogúsított osztrák kereskedés az ur, a javak fölét, a cselekvés rugóit tevő bilajdönt idegen, az osztrák zsákmányolja ki, miről a közgazdák és politikusok elég sokat panaszkodnak, a magyar iparos és kereskedő, bár-hogy huzdíjuk szórányos kedvezményekkel, bár-hogy ösztökéljük az időnként fel-felbukló iparfejlesztési programokkal, saját szülőföldön egyenlően harozott vir az osztrákokkal. A vesztes természetesen a magyar ipar és kereskedés maradt. És éppen ez a veszteség, melyet minden iparos és kereskedő érez, főoka annak, hogy bizonytalanul várt nálunk a gyakorlati pálya, a földművelés mellett a nemzeti vagyonosodás két hatalmas forrása: az ipar és kereskedelem. A bizonytalanság szüli az apáiban a bizalmatlanságot irántuk, s gyermekeik sorsán aggódva, az idegenkedést a gyakorlati pályától s a földművelést a hivatalnok pályára. Bolond dolog ez, de nagyon. Különbesség nélkül mindenki a vagyonra vágyik s a vagyont szülő pályák helyett a nélkülözéssel járó szegénységet választja!

En bizony nem fogadom meg s nem tárdalom senkinek, hogy megfogadja azt, amit Nográdi László értekezésének egy pontja javasol: „Tanítsuk meg gyermekeinket a szegénység szeretetére!” Arra ugyan ne! De igenis a tankardóságra, a mi egészen más megítélés alá tartozik. Sőt azt sem vallom, a mit Nográdi másokkal együtt panaszol: „a mostani ifjakban kevés az idealizmus.” Ha kevés volna, akkor ellenletének: a realizmusnak kellene a lelkekben uralkodni, ami viszont a helyzet okos felfogására, a számításra, munkára és vagyonra vezetne. Tessék egymás mellé állítani a Nográdi által is említett angol, francia német iparosok és kereskedők vagyonosságát, mely képessé teszi őket, hogy hőmyletűket a művészet esodaival vegyék körül s az irradalmat és tudományt megbecsüljék, a mi hivatalnokaink szűk viszonyai, a hiétlen otthonnal, a könyviszonytal és megmondani melyikben van hát a kettő közül idealizmus és realizmus.

Ami felfogásában azonban, hogy „az iskola egy magában nem képes a társadalmi nézetet átalakítani” teljesen eszotvorn s helylyen kívül valónak tartom, hogy a közoktatásiügyi miniszter hirdesse egyedül miniszter társai között, hogy „legnagyobb baj a diploma-háziorok áradata.” Hisz neki az a dolga, hogy a diplomákat megbecsülje s megbeszéltesse. Mondja azt a kereskedelemügyi miniszter és tegyen is róla ó, nem pedig a közoktatásiügyi miniszter, kinek szava, mint Nográdi helyesen jegyzi meg: „elhagzott s elhangzott azóta anyai másintó szó is minden eredmény nélkül.”

Mindamellett én is vallom, hogy az iskola segítségül hívte, megvárta közöl társadalmi fellegős közélet, a magyar viszonyok praktikussább telében. Ekkor azonban meg kellene változni az iskolának is, s nem volna szabad „bednünk annak megőrzésével, amink van, nyelven és szellemben”, mint egy iskolai magy tekintélyünk nemrég hangoztatta.

Nográdi élos szeme meglátta az iskola tövös megválogásának egyik módját: a gimnázium előjogának, a minden pályára való kvalifikálásnak megszüntetését. Mi természetesebb annál, hogy jelenlegi viszonyaink között minden szüle úgy okoskodik, hogy ha a gimnázium minden pályára jogosítványt ad, legelőszérűbb gyermekét a gimnáziumba küldeni. A tizeseg gyermekről senki meg nem mondja, hogy mire van hajlama vagy tehetsége. Ez később tudódik ki, míg

tegnap este elhagyta az urát! (Szünet.) Egész éjszaka nem aludt otthon! (Szünet.) Margit: Kicsoda? A Szentirmányé? (Tovább olvas: „Ha elhagyssz, ehelyre az élet, eiszáll az álom, teiszálhat leszek, aki még akkor is, meg ott is terold álmodom...”) Ást! Szép kis skandalum. Mindig mondtam, hogy Irma rossz asszony. Bármily pillanatban képes elhagyni az urát.

Juci: Dehogy hagyta el. Nemesak elhagyta, de hogyan hagyta el! Már egész delután veszekedtek, este a Szentirmány nagyságos ur végre vette a kalapját és elrohant hazulról azzal, hogy: megöliöm magamat! De persze nem ölte meg magát, sőt... (csenget.) Erösen beborozva jött haza, dülöngélt, ami nem is csoda egy ilyen asszony mellett. De csak most jön a java. Szentirmányé egy hosszú, ősz, igen: ősz hajszálat látott a nagyságos ur kabátjának két felső gombja körül. Mergében lerantotta az asztalterítőt, lezuhant a lámpa — sötétség. Csak néhány tányér csapódott még a falnak. Es ebben a sötétben, ugy ahogy volt, házi pongolyában kionsont az asszony és végigfutott az utcán, egész az édesanyja lakásáig. De előbb még ugy becsapta az ajtót, hogy az leszakadt a pantyiról! Csinos komédia.

Margit: Mindir mondtam, hogy ez lesz a vége. Ha Szentirmányé ma delélt keres, mondják meg neki, hogy nem vagyok itt. hon! (Egy másik zold levelet hozt le.) Értette Juci? (Ást, olvas: „Ha tudnád, milyen szép most az élet, mert az én életem te vagy, csak te bened élek, mert jobban szeretlek az életemnél...”) Ást! Az ur már elment hazulról? (Tovább olvas)

Juci: (Kilencz óraker az órázóban. Kbontja urnójó haját és fésűli.) Ráér a nagyságos asszony?

Margit: (Egy zold levelet olvas) Ha érdekes, én mindig ráérek. (Tovább olvassa a zold levelet: „...Ha tudnád, milyen szép most az élet, mert az én életem te vagy, csak te bened élek, mert jobban szeretlek az életemnél...”) Ást! Az ur már elment hazulról? (Tovább olvas)

Juci: Dörmögött valamit és elment. Mindig dörmög! De a nagyságos asszony azt nem tudja még, hogy a Szentirmányé

Az Egyetertés tarcaja

Szomorúság.

— Az Egyetértés eredeti tarcaja. —

I. Előszőr nyíltak az akácok Mikor mi utrakeltünk. Fehérvirágos volt az ut, Virágos volt a kedvünk.

Másodszor nyílt az akác. Hogy egyedül eljöttem, Virága ismét üdvözöl És bólogat felettem.

De most hiába üdvözölsz, Nem kell már szép virágod. Kinek a lelke szomorú, Gyűlöli a virágot.

II. Az ismerősök üdvözölnek, Dicsérik arcom, természet A nyaralás — mondják nagy képpel — Nagyon jót tett ám énnekem.

S én nem kaczaghatok szemökbe, Sőt nekik meg se mondhatom, Hogy veled voltam és te voltál Az én gyógyító angyalom.

III. Mindenki végzi itt a dolgát, Munkába van itt mindenik Csak én lézengek munka nélkül Szint' utjókba vagyok nekik.

IV. Bámulva néznek, majd haraggal: „Jó volna tenned valamit!” De ha nem tudok tenni más, csak Siratni egyre valakit...

V. Lzzó, meleg nap tűz a földre S tenger virág a réteken, Ugy érzem mégis, itt az őz már, A nyaram elmúlt énnekem.

Mióta nem vagy velem itt te Nem érzek napot, meleget, A nap hideg, a virág hervadt, Elmúlt a nyár, el teveled.

Magaddal vitted ragyogását A fényt, az édes illatot, A tél fagyja borul rá arra, Kit szeretője itt hagyott.

A sok búljáros délutánt Soha el nem felejttem Rágondol halkodolva is Szegény, szerelmes lelkem,

Bár minden elhagy, jó velem Emléke e napoknak És visszazsong szívembe' majd Akkordja lány daloknak.

VI. És átálezem újra majd Mi elveszett órkre, S emléked fénye ráragyog Az őzi, bus ködökre. S az emléked fénye elkísér A legutolsó utig, Tán még tovább, egy részen át A koporsómba kuszálk.

S velem jön majd e fénysugár A siri, örök éjbe És mint szélid, lágy szemfedő Borul arcom fölébe...

Vértessy Gyula. Maguk között... — Az Egyetértés eredeti tarcaja — Irtá: Miklós Jenő.

Mari (Hét óraker a piacón. Még három sárarópat dug a kosárba. Nagyon sietve): Jó lesz az urnak az ilyen pudvás zöldség is. Nem is fogok ma valami sokat teketörizni, összecsuppon az ebédet és ha nem tetszik az ur menjen a vendéglőbe! Milyen komiszak is a férfiak, ha urak... (pont tesz a tárczájából a szolnyája zsebébe). Két korona husz fillert már megint csináltam magamnak.

Tercsi (Nagyon sietve): Magának könnyű, magának az asszony nem kótor mindig a ruhás ládjában. Maga elteheti, megtarthatja a pénzt, de nekem vagy oda kell adnom a nőveremnek és akkor mintha a Du-nába dobnám, vagy a Juczi szobalány teszi el és akkor mintha a Tiszába dobnám, Isten verje meg őket!

Mari (Nagyon sietve): Hát bizony az én ládamba többet nem teszi orrát a nagysága! Tercsi: Maga elhagyja azt a jó asszonyt? Mari: Ő hagyott el minket... (Mind a kettő lezsi a kosarat.) Tegnap összevesztett az urral és még az este el is ment hazulról. Szépen felöltözött, elyítte a pucczos ruháját, az összes brillánsait és ugy becsapta maga után az ajtót, mintha mennydörgött volna! (Dicselkedve) Ezt csinálja utána a maga nagysága!

Tercsi: Es nem is jött azóta? Mari: De nem ám! Igaza van neki. Ha az ur olyanokat csinál... Delután még majd megítek egymást, aztán az ur elment hazulról, a nagysága vacsorával várta, az asztal feltehetően, a nagy állólámpa a közepén égett, aztán hazajött az ur, aztán igazolt volt, megcsókolja a feleségét... aztán egyszerre felszólt az asszony: (sikolt) Jézusmárja!

Tercsi: Na és az ur? Mari: Az ur? Tapodtat sem mozdult, nyugodtan mondta: Megöliöm magamat! És lelékült aludni. Ez az egész... (Sietve el, de aztán visszajön, sugva): Ez azonban közöttünk maradt! (Ésiet.) Tercsi: (Folkajpa kosarat.) Közöttünk maradt. (Ésiet.)

Juci: (Kilencz óraker az órázóban. Kbontja urnójó haját és fésűli.) Ráér a nagyságos asszony?

Vertical sidebar containing various advertisements and notices, including 'ELEFON 706', 'AKI', 'EGYETÉRTÉS', and 'Antal'.

